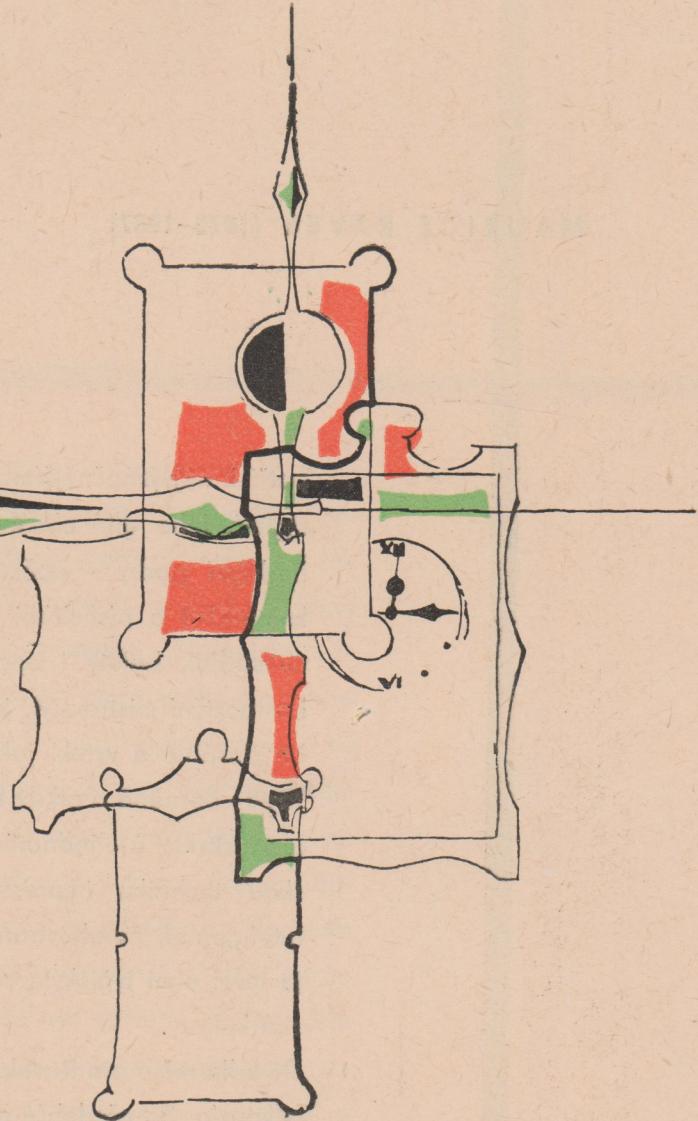

Maurice Ravel

panělská hodinka

MAURICE RAVEL (1875–1937)

patří k nejvýznačnějším skladatelům tohoto století. Jeho dílo obsáhlo téměř celou šíři hudební tvorby – počínaje díly klavírními, komorními a písňovými – po skladby orchestrální, balety i opery. Získal všechno kompoziční mistrovství, jehož soudobá hudba dosáhla a vynikl jako mistr formy, fantazie ukázněné a nikdy banální. Jeho generace skvěle přehodnotila do hudby malířskou techniku impressionistů a Ravelův inteligentní, mnohostranný, odvážný génus je mezi nimi typickým produktem francouzské kultury.

Divadlo mělo pro Ravela zvláštní přitažlivost a kouzlo. Po předehře a pozdějších písních o „Šeherezádě“ proslavil se klavírním „Vodotryskem“, „Pavanou na mrtvou infantku“, baletem „Mluva květin“, „Vánocemi hraček“. Ačkoliv byl výborným instrumentátorem, na-

psal poměrně málo orchestrálních skladeb. Nejznámější je jeho strhující tanecní fantazie „Bolero“ inspirovaná španělským folklórem, dále „Španělská rapsodie“, jakož i malá scénická komedie „Španělská hodinka“ z roku 1907, která měla svou premiéru v roce 1911 v pařížském Odeónu. Ve své autobiografické skizze skladatel sám poznamenává, „že tato lyrická komedie na text Franc Nohaina je jakýmsi druhem hudební konverzace, se zřetelným úmyslem navázat na komickou operu“. Zpěvní partie jsou spíš mluvené než zpívané, výklad děje přebírá orchestr, který jej charakterizuje co nejúspornějšími a neobyčejně vtipnými a přiléhavými motivy. Hudební rámec celého díla tvoří v orchestru bizarní zvuky, navozující atmosféru hodinářského krámu, ironicky podtrhující myšlenkový podtext díla.

OBSAH OPERY

Hodinářova žena Conception oplývá nejen mnohými půvaby, ale i mnohými nápadníky. A protože má právě schůzku s básníkem Gonzalvem, snaží se vystrnudit z domu svého muže. Posílá ho nařídit radniční hodiny, i když je v krámě zákazník – mezkař Ramiro. Rozdýchtený básník přichází, je tu však Ramiro, který tvrdošíjně čeká na hodinářův návrat. Conception ho tedy posílá s těžkými skříňovými hodinami po schodech nahoru a dolů, jednak aby se zbavila jeho přítomnosti, ale také aby, nejdříve básníka, po něm druhého nápadníka, bankéře Go-

meze dostala do své ložnice a zase z ní do krámu. Zklamána neschopností obou milenců, utěší se nakonec siláckým mezkařem Ramiremem.

Když se vrátí manžel, najde v krámě oba neúspěšné milence, kteří jsou nyní nuceni předstírat zájem o jeho zboží. A tak je spokojen podvedený manžel dobrými obchody a spokojena i jeho žena, která šibalsky šeptá obecenstvu, co ve španělské hodince zjistila: Co v lásce s poezíí a penězi! Pro lásku je dobrý jen opravdový muž!

OPERA STÁTNÍHO DIVADLA V OSTRAVĚ,
LAUREÁT STÁTNÍ CENY

MAURICE RAVEL

Španělská hodinka

Hudební komedie

Libretto: Franc Nohain

Český text: Václav Nosek

Dirigent: Bohumil Janeček

Režisér: Miloslav Nekvasil

Korepetice: Drahomíra Ritzová Kostýmy: Bedřiška Ustohalová

Torquemada, hodinář Karel Kožušník
Lubomír Procházka

Concepción, jeho žena Radmila Minářová
Gonzalvo, básník Osvald Bugel

Ramiro, mezkař Vladimír Mach
Miloslav Tolaš

Don Inigo Gomez, bankér . Jan Kyžlink

Inspicient: Jaroslav Deršák

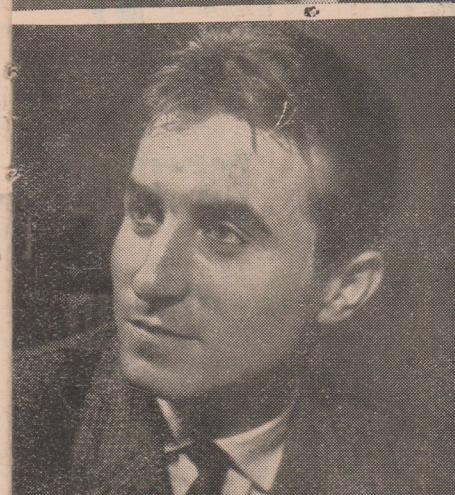
Napovídá: Libuše Bílková
Marie Pečínková

Premiéra 24. září 1966 v Divadle Zdeňka Nejedlého.

JAN JANDA (tenor)

narozen 9. 4. 1937, absolvent Janáčkovy akademie muz. umění v Brně (r. 1965). Angažován jako sólista opery Z. Nejedlého v Opavě již během svých studií. Od roku 1966 člen opery Státního divadla v Ostravě.

JOSEF ÁBEL (tenor)

narozen 16. 8. 1941 — posluchač Janáčkovy Akademie muz. umění v Brně — do Ostravy angažován v letošní sezóně.

VLADIMÍR MACH (baryton)

narozen 28. 7. 1929 v Praze, absolvent obchodní akademie, zpěv studoval soukromě u prof. Berlíka v Praze. Do roku 1960 působil v externím sboru Čs. rozhlasu, pak jako člen sboru ND.

V roce 1960 byl angažován jako sólista opery Divadla Z. Nejedlého v Ústí n./Labem, odkud přichází do Státního divadla v Ostravě.